

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla dr.Németh Soma ügyvéd által képviselt felperesnek dr.Salló Krisztina ügyvéd által képviselt alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése iránt a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság előtt folyamatba tett perében Győrött, 2008.évi szeptember hó 24.napján 6.P.20.499/2007/30.szám alatt hozott ítélet ellen a felperes részéről 31.sorszám, az alperes részéről 32.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Mindegyik peres fél viseli a saját másodfokú perköltségét.

Köteles a felperes az állam részére az illetékügyben eljáró hatóság felhívására megfizetni 24.000 (huszonnégyezer) ft, az alperes 3.000 (háromezer) ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A megyei bíróság az ítéletében megállapította, hogy az alperes 2006. március 29-én kelt ügyvezetői felelősség tárgyában írott levelében, a felperes személyét illetően való tényeket hamis színben tüntetett fel, amikor a felperes, mint ügyvezető által kötött szerződésekkel kapcsolatban a társaság taggyűlése jóváhagyásának hiányát kizárólag a felperes magatartására vezette vissza és a határozatok hiányát kizárólagos felperesi károkozó magatartásként értékelte.

Valótlanul állította az alperes azt is, hogy a felperes az általa kötött ügyletekről a tagokat egyéb módon nem tájékoztatta.

A bíróság az alperest a további jogsértéstől eltiltva kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 200.000,- Ft nem vagyoni kártérítést, valamint, hogy 15 napon belül a ... című országos napilapban negyed oldal méretben, fekete-fehér, fekvő közlemény formájában, saját költségén tegye közzé az ítélet rendelkező részének az alperesi jogsértés megállapító rendelkezését.

Ezt meghaladóan a bíróság a felperes keresetét elutasítva kötelezte a felperest az állam javára 15.000,- Ft feljegyzett illetéknek, az alperest szintén az állam javára 33.000,- Ft feljegyzett illetéknek, a felperest 15 napon belül az alperesnek 1200,- Euró + ÁFA perköltség megfizetésére azzal, hogy ezt meghaladóan a felek perköltségeiket maguk viselik.

Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy tényként volt számára megállapítható, miszerint a társasági szerződésben foglaltaktól eltérően az alperes úgy működött, hogy nem hozott taggyűlési jóváhagyó határozatot a felperes által megkötött szerződésekről annak ellenére, hogy a felperes 2 havonta tevékenységéről jelentést írt a tulajdonosoknak. Alakszerű határozat hiányában az egyes szerződések jóváhagyása nem történt meg. Ugyanakkor ezt a gyakorlatot az alperes tulajdonosi kör, taggyűlése elfogadta. A 2006. április 13-i társasági szerződés módosítást megelőzően sem a társasági szerződés, sem az alperes gyakorlata nem tett különbséget a felperes által kötött szerződések között azt illetően, hogy azok a kereskedelmi tevékenység körébe tartoznak-e vagy azon kívül esnek-e.

Az alperesnél érvényesülő gyakorlatot - vagyis, hogy a társasági szerződés 10.2.q. pontját egyáltalán nem tartották be - támasztja alá a megyei bíróság álláspontja szerint az is, hogy az előző években a társaság taggyűlése több alkalommal kifejezte elégedettségét a felperes munkavégzésével kapcsolatban, jóváhagyta a felperes által előterjesztett üzleti jelentéseket, a társasági szerződésben megkövetelt jóváhagyó határozatok hiányában is (22/F/6.). E körben értékelte a bíróság az alperes terhére azt is, hogy felhívás ellenére a határozatok könyvét nem csatolta.

Ehhez képest a 2006. március 29-i levél a taggyűlési jóváhagyás hiányát, mint valós tényt abban a hamis színben tüntette fel, hogy a jóváhagyás elmaradása a felperes terhére róható, felperesi károkozó magatartásként értékelendő, így a levél alkalmas volt olyan látszat keltésére, hogy a felperes nem megfelelő módon járt el az alperes, illetőleg a szerződő partnerek irányába.

"A" tanúvallomása alapján azt is megállapíthatónak látta a megyei bíróság, hogy éppen a levélben írtaknak köszönhetően a felperes további üzleti tevékenységét is befolyásolta a perbeli levél. A felperessel korábban szerződést kötő személy ("A") a levélnek köszönhetően nem volt hajlandó a későbbiekben a felperessel szerződni. Valótlanul tartalmazta a levél, hogy a felperes a tagokat egyéb módon sem tájékoztatta az általa kötött ügyletekről. Ugyanis egyrészt az alperes nem vitatta, hogy a felperes a tulajdonosoknak kéthavonta jelentést írt, másrészt éppen az alperes előadásából következik az éves üzleti jelentés, beszámoló is elfogadott módja volt a felperesi tájékoztatásnak. 2005. évi éves üzleti jelentés pedig még nem kellett, hogy 2006. március 29-én - illetve március 7-én - előterjesztésre kerüljön a felperes részéről. A jóváhagyás, tájékoztatás - az alperes értelmezésétől eltérően - nemcsak az ügyletkötés előtt történhet meg, megvalósulhat utólag is. Az utólagos tájékoztatás tényét pedig az alperes nem vonta kétségbe.

A nem vagyoni kárigényt a bíróság 200.000,- Ft erejéig tartotta alaposnak. E körben figyelembe vette azt, hogy az alperesi tájékoztatás az üzleti partnerek felé meghaladta a szükséges tájékoztatás mértékét, elegendő lett volna szerződéses partnerekkel azt közölni, hogy a továbbiakban a felperes az alperes képviselőjére nem jogosult. Ehhez képest az alperesi tájékoztatás - a valótlan tényállításon túl - a szerződéses partnerek előtt kifejezetten rossz színben tüntette fel a felperest. A pontos tájékoztatásnak ugyanis ki kellett volna terjednie arra is, hogy a taggyűlési határozat hiánya évek óta bevett gyakorlat volt az alperesnél.

A dolgozói tájékoztatással kapcsolatos jogsérelmet illetően a bíróság a felperes keresetét nem találta alaposnak.

Az e körben meghallgatott tanúk vallomása alapján nem látta megállapíthatónak, hogy a dolgozók előtt adott tájékoztatás során a felperes által sérelmezett kijelentések az alperes részéről elhangzottak volna.

A tanúk arról számoltak be, hogy aláírták, illetve megismerték a 16/A/1. alatt csatolt ügyviteli utasítást. Ezt meghaladóan azonban tájékoztatást a felperes munkaviszonyának megszűntével kapcsolatban nem kaptak. Ugyan "B" és "C" tanúvallomásai alapján azt látta megállapíthatónak, hogy a munkavállalók tájékoztatását követően az alperesi ügyvezető a tanúknak említette a felperesi károkozást, ez az alperesi magatartás a megyei bíróság álláspontja szerint azonban nem azonosítható a széles körben, a dolgozók előtt elhangzó tájékoztatással.

"D" és "E" vallomása alapján megállapíthatónak látta, hogy az ügyviteli tájékoztató szerinti eljárás vezető tisztségviselők munkaviszonyának megszűntekor gyakorlat volt az alperesnél. Önmagában az ügyviteli utasítás azon kitétele, hogy az ügyvezetővel munkaviszonya megszűntét követően a társaságra vonatkozó információt a dolgozók nem közölhetnek pedig nem jogsértő.

Kiemelte a megyei bíróság, hogy azt a tényt, miszerint az alperes "F" tanúkénti meghallgatásával kapcsolatban az ügyvédi titoktartás alóli felmentést nem adta meg, az alperes terhére nem értékelte, ugyanis a tanú meghallgatására a 2006. március 29-i levéllel okozott jogsértés kapcsán kerülhetett volna sor, ebben a körben a jogsértés ténye fennállására pedig az egyéb peradatok elégséges adatot szolgáltatottak.

Az ítélet elleni fellebbezésében a felperes elsődlegesen az ítélet részbeni megváltoztatását, a keresetének való teljes helytadást, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és a megyei bíróságnak a per újabb tárgyalására és új határozat hozatalára történő utasítását, harmadlagosan az ítéletnek a perköltségre vonatkozó rendelkezése részbeni megváltoztatását és az alperesnek a teljes felperesi elsőfokú eljárásbani perköltsége megfizetésére történő marasztalását kérte.

Fellebbezésének indokolásában előadta, hogy a megyei bíróság az ítéleti tényállás megállapítása során figyelmen kívül hagyta, így nem értékelte a levélben nem szereplő üzleti partnerek alperes általi félretájékoztatását, továbbá a dolgozói tájékoztatással kapcsolatban is tévesen állapította meg a tényállást.

Kifejtette, hogy a perben a felperes pontosan a dolgozói tájékoztatásra és az üzleti partnerek félretájékoztatására tekintettel kérte az elégtételadás olyan formáját, hogy az alperes egy országos napilapban tegye közzé az ítélet rendelkező részét, hogy az biztosan eljusson minden - akár még a felperes előtt sem ismert - személyhez, aki ilyen valótlan tájékoztatást kapott az alperestől.

A megyei bíróság a tanúvallomások értékelésénél nem vette kellő súllyal figyelembe azt, hogy az alperes által meghallgatni kért tanúk, nevezetesen "G", "E" és "D" az alperestől függenek, mint munkavállalók gyakorlatilag alperes biztosítja a megélhetésüket, ezért vallomásuk elfogulatlanként nem értékelhető.

Kifogásolta "F" tanú meghallgatásának mellőzését, illetőleg azt, hogy a felmentéshez történt hozzájárulás hiányát a megyei bíróság az alperes terhére nem értékelte.

Álláspontja szerint az, hogy a vállalatnál a kilépő munkavállalók kitiltása gyakorlat lett volna, nem állja meg a helyét, bizonyításra nem került.

Kifogásolta, hogy a perköltség körében kizárólag a Ft-ban kifejezett kárigényt vette figyelembe az elsőfokú bíróság.

Álláspontja szerint nem vette figyelembe a megyei bíróság a perköltség megállapításánál azt sem, hogy a nagy nyilvánosság kapcsán helytadott a napilapban történt elégtételadásra irányuló kérelemnek, az alperes a per érdemében túlnyomórészt pervesztes lett, így őt kellett volna marasztalni a felperes perköltségében. A ...ban történő közzététellel való elégtételadás nagyobb értéket képvisel, mint az összesen követelt 800.000,- Ft kártérítés, így csupán a kártérítési összegből kiindulva nem lehet a pervesztesség-pernyertesség arányát meghatározni.

Az alperes fellebbezése szintén elsődlegesen az ítélet részbeni megváltoztatására, a felperes keresetének teljes elutasítására, másodlagosan a nem vagyoni kárpótlás iránti kereset teljes elutasítására, továbbá amennyiben megalapozott volna az elégtételadás szükségessége, úgy akkénti megváltoztatására irányult, hogy az ítélet rendelkező részének országos napilapban történő közzétételére vonatkozó kötelezést akként változtassa meg az ítélet tábla, hogy az alperes ehelyett közvetlenül a szóban forgó levél címzettjei részére kelljen az ítélet rendelkező részét az alperesnek megküldenie.

Fellebbezésének indokolásában kifejtette, hogy a felperes a szerződések megkötéséről sem azt megelőzően, sem azt követően nem tájékoztatta a társaság tagjait, nem bizonyította azon állítását, miszerint a járművek általa történt értékesítésére írásbeli felkérésre, várható árbevételre vonatkozó felperesi nyilatkozat alapján került volna sor.

Fenntartotta azon álláspontját, miszerint a felperes ügyvezetőként nem a vezető tisztségviselőktől elvárható fokozott gondossággal és a társaság érdekeinek

elsődlegessége alapján járt el az értékesítés során, ezzel pedig kárt okozott a társaságnak.

A levél címzettjeinek igen csekély számára tekintettel az elégtételadás országos napilapban történő közzétételére való kötelezés a megfelelő nyilvánosság követelményét aránytalan mértékben túllépi, hiszen a jogsértésre közel sem országos szinten került sor, ezen felül pedig az elsőfokú bíróság által rendelt elégtételadás költsége pedig aránytalanul magas (780.000,- Ft + ÁFA).

A felek fellebbezési ellenkérelmei az általuk nem támadott ítéleti rendelkezések helybenhagyására irányultak.

A fellebbezések az alábbiak szerint nem alaposak.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a megyei bíróság a perben a szükséges és egyben elégséges körben lefolytatott bizonyítási eljárásban beszerzett bizonyítékokat helyesen, okszerűen, a Pp. 206. §-ának megfelelően összességükben értékelve helyes tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetésével és a döntés indokolásával is az ítélet tábla teljeskörűen egyetért.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a megyei bíróság a per adatok helyes értékelésével jutott arra a következtetésre, hogy az alperesi társaságnál a gyakorlat az volt, hogy nem született alakszerű határozat az egyes szerződések jóváhagyása körében, ugyanakkor ezt a gyakorlatot az alperesi tulajdonosi kör, taggyűlés elfogadta.

Ezt támasztja alá az is, hogy a megelőző években a társaság taggyűlése több alkalommal kifejezte elégedettségét a felperes munkavégzésével kapcsolatban, jóváhagyta a felperes által előterjesztett üzleti jelentéseket, a jóváhagyó határozatok hiányában is. Az éves üzleti jelentés, beszámoló is elfogadott módja volt a felperesi tájékoztatásnak. Ebből következően a megyei bíróság helyesen állapította meg a 2006. március 29-i levélben foglaltak személyiségsértő voltát.

Okszerűen utasította el a megyei bíróság a dolgozói tájékoztatással kapcsolatos keresetet: kétségtelen, hogy a fellebbezésben is meghivatkozott tanúk függelmi viszonyban állnak az alperessel, azonban ezen függelmi viszony értékelése mellett sem lehet ítéleti bizonyossággal megállapítani, hogy a tájékoztatás során azt közölte volna a dolgozókkal az alperes, hogy a felperes, mint ügyvezető számos szabálytalanságot és törvényteleniséget követett el és ezzel nagy összegű kárt

okozott az alperesnek, illetve, hogy a tájékoztatás során az alperes kilátásba helyezte volna kártérítési pert indít a felperes ellen és büntetőfeljelentést tesz ellene.

Az ítélet tábla álláspontja szerint az elégtételadás módját is megfelelően határozta meg a megyei bíróság: az alperesi levél tartalma nem csupán a közvetlen címzettekhez jutott el ("B" vallomása), hanem annál szélesebb körben, az ország különböző pontjain lévő üzleti partnerek körében is elterjedt (Pf.I.20.410/2008/5. sz. jkv., 2. oldal, ... Kft., ... Kft.).

A nem vagyoni kárpótlás összegének megállapítása is helyes, az ítélet tábla álláspontja szerint még a szélesebb körű elterjedésre figyelemmel is alkalmas a megyei bíróság által megállapított kárpótlási összeg arra - tekintettel arra is, hogy a jogsértés tényét csupán a 2006. március 29-i levél tartalmával kapcsolatban állapította meg a bíróság -, hogy a jogsértés kapcsán a felperest ért nem vagyoni kárt pótolja, arányban áll a jogsértés súlyával.

Okszerűen mellőzte "F" tanúkénti meghallgatását is a megyei bíróság, továbbá alappal helyezkedett arra az álláspontra, hogy az ügyvédi titoktartás alól való felmentés megtagadását e körben az alperes terhére nem értékelte, ugyanis a felperes a módosított indítványában a tanú meghallgatását kizárólag a 2006. március 29-i levélben foglaltakra redukálta (P.20.499/2007/29. jkv., 1. oldal, felperesi képviselői előadás).

E körben pedig elegendő adat állt a megyei bíróság rendelkezésére az ide vonatkozó kereseti kérelem elbírálása körében.

A megyei bíróságnak a perköltség viselése körében hozott döntése is helyes, az megfelel az elsőfokú pervesztességi-pernyertességi arányoknak.

Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét - tekintettel annak helyes indokaira - a Pp. 254. § (3) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Mindkét fél fellebbezése eredménytelen volt, ezért az ítélet tábla a saját fellebbezésüket illetően a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM sz. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte a feleket a feljegyzett fellebbezési eljárási illeték viselésére azzal, hogy az alperes a fellebbezésén 21.000,- Ft-ot illetékbélyegben lerótt.

A két fél között a fellebbezési eljárásbani pervesztesség-pernyertesség arányában számottevő különbség nem volt, ezért az ítéletábra a Pp. 81. § (1) bekezdésére figyelemmel rendelkezett akként, hogy mindegyik fél maga viseli saját másodfokú perköltségét.

Győr, 2009.évi június hó 25. napján

Dr. Ábrahám Éva sk.	. Lezsák József sk.	Dr. Vass Mária sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró